

מדה כנגד מידה - במדויק!

הגאון רבי יצחק קולדצקי שליט"א

לבעל הב"ח היה תלמיד אחד, עשיר ובעל צדקה, שהגאון היה מלמדו הלכות צדקה יום יום, כי חשש האיש פן לא יקלע אל המטרה בצדקותיו אשר יעשה. גם מעשה הצדקה תורה היא שצריכה למוד, היה אומר תמיד, וכל מעשי הצדקה של העשיר, הנגלים והנסתרים, היו כולם על פי עצת הרב הגאון בעל הב"ח.

פעם אחת בא אל הרב הגאון, מוזג אחד וסיפר לו כדברים האלה לאמר: "הנה זה עשרות בשנים אני חוכר את בית היין מאדוני הכפר, ועתה בא יהודי להסיג את גבולי. יום יום הוא דופק על פתחי הפריץ משדלהו בדברים ומבטיח לו הוספה גדולה, ובלבד שיחכיר לו את בית היין, מורי ורבי! הנה האיש הלז יורד לחיי בני ביתי, רחם נא עלי והצילני מן הצרה הזאת". ויאמר אליו הרב: "לך אל הגביר, פלוני בן פלוני, ותבקש ממנו גמילות חסד בגופו, שילך אל הפריץ וידבר עליך טובות באזניו, באשר אדוני המקום ישאו פנים אליו". ויצא המוזג מאת פני הרב ויבוא אל הגביר, וידבר אליו את כל הדברים אשר דבר באזני הרב: גם הפיל לפניו את תחינתו שימליץ עליו בפני הפריץ כעצת הרב. העשיר שמע את כל דברי היהודי, והבטיח לו לדבר עם אדוני המקום בדבר בית היין, אך המוזג לא הסתפק בהבטחת הגביר, והפציר בו מאד שילך מיד וימהר לדבר עם הפריץ, שלא יקדמנו העריץ במזימותיו. אז התנצל העשיר ואמר לו: "עליך לחכות עוד ימים מספר, עד אשר אסדר את ענייני מסחרי ליריד הגדול אשר בלייפציג, כי זמנו עובר, ואם לא אסדר את הכל בימים הקרובים אפסיד את רוב הוני". כאשר שמע המוזג את דברי העשיר התחיל לבכות ואמר: "אם כן הדבר, אנה אני בא? הלא העריץ אשר בא להשיג את גבולי חרוץ הוא, ויבוא בתחבולותיו אל הפריץ ויקפח את פרנסתו". אז התחיל העשיר לפייסו בדברים ולחזקו בדברי אמונה ובטחון ויאמר אליו: "הלא יהודי אתה, ועליך להאמין בדברי חכמינו ז"ל שאמרו: מזונותיו של אדם קצובין לו מראש השנה לראש השנה, ואין אדם נוגע במה שמוכן לחברו אפילו כמלוא נימא, ואם מאמין אתה בדברי חכמינו, הרי תדע שלא יועילו לו לעריץ התחבולות הכי חרוצות, על כן לא תירא בפני בעל דינך הקשה, ואני, בבואי מן היריד, לא אסור אל ביתי עד אשר אבוא אל הפריץ, וברצון העליון וחסדו הגדול אהיה שליח לטובתך". אחר הדברים האלה, קיים בו העשיר את הכתוב: תנו שכר לאובד ויין למרי נפש, וישתו שניהם לחיים ולהצלחה, וישלחהו לביתו לשלום.

ויצא המוזג מבית העשיר ויבוא אל אשתו, ויספר לה את כל הדברים אשר דבר עם העשיר, ולבו מלא תקוה לימים יבואו, אך אשתו לא מצאה נוחמים בדברי הגביר, אשר דבר על לב בעלה, ותבך ותדבר אליו דברים בוטים כמדקרות חרב. לבה היה מלא יאוש ופחד, והיא ראתה בעיני רוחה את מסיג גבולם, כשהוא הולך אל הפריץ ומנשל אותם מעל פרנסתם. בעלה ישב ולא יכול להשיב לה דבר; וכשהתחיל לפייסה, לדבר על לבה ולחזקה בדברי אמונה ובטחון, פרצה בבכיה וביללה והאשימה אותו שהוא, רק הוא, אשם בכל האסון אשר יקרה. לו היה בא אל העשיר איש אחר, לא היה מסתפק במשלים ובדברי כבושין לבד. ככה עברו על המוזג ימי ריב ורוגז, ובביתו אין שלום ושלחה. אך סוף סוף חלפו ימי היריד אשר בלייפציג, והעשיר קיים את דבריו: עוד לא דרכו רגליו על מפתן ביתו, סר אל בית הפריץ ודיבר עמו על המוזג וחכירתו, ודבריו מצאו מסילות בלבבו. כאשר יצא העשיר מבית הפריץ שלח לקרוא את המוזג, וחידש את החוזה לעשר שנים.

לימים נפטר העשיר והלך לעולמו; בני העיר קראקא הספידוהו כהלכה והביאוהו למנוחת עולמים. פעם אחת בא בחלום לילה אל רבו בעל הב"ח ואמר לו: "באתי אליך מורי ורבי לספר לך איך קיבלו את פני בפמליא של מעלה אחרי מותי. בבואי שמה בפעם הראשונה, מצאתי כמה נשמות מרחפות ומחכות ליום הדין, וביניהן שתי נשמות, שהכרתי אותן בהיותי עוד בעולם התחתון.

כאשר שמעתי את שמי יוצא מפורש מפי הכרוז, התחילו ארכובותי דא לדא נקשן. אולם חסדי ה' היו עלי ויצאתי זכאי בדיני, ותיכף באו מלאכי שלום והוליכוני בקול רינה ושירה להיכלי אשר בגן עדן, שערי גן עדן נפתחו לפני באורה ושמחה, וריח ניחוח עלה באפי שאין לשער אותו; טעם כזה לא טעמתי כל ימי היותי על הארץ, והייתי כאשר דרכו כפות רגלי על סף שערי גן העדן, והנה ראיתי מלאך אחד פוסע פסיעות קטנות לקראתי, גונח ומתאנח נגש אלי וניצב לשטן לי בדרך, ואשאלהו לאמר: "מי אתה? ומה עשיתי לך שאתה בא לסגור את דרכי בפני?" ויען ויאמר: "אני הוא המלאך, שנברא מגמילות חסד, שעשית עם המוזג בשעה שהלכת אל

תשובה

לעילוי נשמת

הרב אלטר אהרן יצחק

הרשקוביץ זצ"ל

י"ז בטבת תשע"ו

עלות העלוין לשבת

200 ₪ בלבד

בנק דיסקונט סניף 56

השבון 215973

ע"ש: SHCH office

אסמכתא למייל:

Shuly3910@gmail.com

הפצה: אלעד, חדרה, נתניה,
בני ברק, פתח תקווה, רחובות,
מודיעין עילית ואחיסמך

העלון נתרם השבת ע"י משפחת גרסטנר שיחי

לעילוי נשמת

הר"ר יחזקאל ב"ר אליעזר נתן הלוי לנדאו זצ"ל

נלב"ע כ"ג לחודש אדר תשנ"ד

הפריץ לדבר עליו טובות". כאשר שמעתי את הדברים האלה יוצאים מפי המלאך נבהלתי מאד ואמרתי: "וכי אפשר הדבר שמלאך של גמילות חסדים יתייצב לשטן לי בדרכי? הלא אנכי מהרתי אל הפריץ תיכף בבואי מן היריד, והצלתי משפחה שלמה מישראל". אולם המלאך ענה ואמר: "אמת הדבר שעשית טובה ליהודי ההוא, אך אינך יודע כמה דמעות נשפכו על ידך טרם בוא הישועה, וכמה מריבות וקטטות היו בין האיש והאשה עד אשר נסעת אל הפריץ, ודע לך שכל המעשים האלה בספר נכתבים, והם דורשים מאת ה"בית דין" צדק ומשפט, לדון אותך כפי החוק". אז אמרתי לו: הלא לא עשיתי זאת מרוע לב, אלא כדי להציל את כספי, ולולא נסעתי ליריד הזה הייתי מפסיד את רוב הונתי. אך טענותי לא הועילו, ועוד הפעם החזירוני לבית דין של מעלה. ואחרי דין ודברים הוציא בית הדין פסק חדש, שעלי לשבת בשערי גן עדן ולא להיכנס פנימה. כמספר הימים אשר המתין המוזג, עד שובי מן היריד אשר בלייפציג. עוד לא כלו לקרוא את הפסק, ושני מלאכים קלים אחזו בי, והביאוני לשערי גן עדן, כמה ימים ישבתי שם לא אדע, אך לי היה דומה כאלו יושב אני ימים ושנים, וגדול היה צערי בימים ההם שאין לתארו במלים, כלות הנפש ממש היתה לי בכל רגע ורגע אל מקום מנוחת, שראיתי מרחוק ואליו לא באתי..."

למחרת סיפר הגאון הב"ח את החלום בפני קהל ועדה ואמר: "שמעו וראו! עד כמה צריכים בני אדם להיות נזהרים בכל מצוה, שלא להחמיץ אותה. ועל אחת כמה וכמה במצוות שבין אדם לחברו, כגון צדקה וגמילות חסדים שחיי בני אדם תלויין בהן, צריכים להיות תמיד מן הזריזין המקדימין למצוה".

ספיקות באמונה - הפתרון

הגאון רבי ישראל יעקב קנייבסקי זצוק"ל

מצוי לפעמים אצל אנשים שומרי תורה הוא להיות "מסופק", בלתי מאמין ובלתי כופר, וגם זה אינו בא אלא מחמת עוונות, כי נפש טהורה יש לה אמונה שלמה מפאת אור התורה המאיר בה, וגם כי האמונה ירושה לנו מאבותינו כמו שאמרו חז"ל שישאל מאמינים בני מאמינים [היינו כ"ז שלא גרם החטא ליתן רשות ליצר הרע לקלקל בספקות].

עיקר הגורם לזה לספיקות באמונה, הוא הגאווה אשר הוא אבי אבות הטומאה, ואמרו חז"ל שאמר הקב"ה אין אני והוא יכולים לדור ביחד ושהוא כעובד ע"ז ר"ל, וע"י עוד כמה מאמרים נוראים בענין חומר חטא הגאווה בסוטה דף ד', ולפי שהאדם טבוע ומורגל מילדותו ונערתו במידת הגאווה לא יחשוב לו זה לעון כלל ושקוע בו מאוד באופן שכבר אינו מרגיש שהוא בעל גאווה. וכל זמן שקוע במדת הגאווה עלול הוא מאוד לבוא לידי ספיקות באמונה ה' ישמרנו.

והנה בדוק ומנוסה שתיכף ברגע שהאדם רואה עצמו באמת שפל שאין בו חשיבות כלל, תיכף פורחים ממנו כל ספיקות באמונה, רק שהוא דבר קשה מאוד להרגיש ענווה בלב באמת. והלומד הרבה בספרי יראים המדברים בענין חומר הגאווה ורעתה, נכנסת בו לזמן מה ענווה ובדוק ומנוסה ובאותה שעה מתבטלים אצלו כל הספקות והוא מאמין באמונה שלימה, אך קשה מאוד להחזיק בענווה, וכשמאבד הענווה חוזרים מחשבות הספיקות ר"ל.

וכבר אמרתי בקצרה שצריך שלא לשים לב כלל למחשבות המבלבלות, רק לעסוק בתורה ובשמירתה בדקדוק מצוות הזהירות מאיסורים ח"ו, ובמשך זמן המחשבות רעות עוברים ומתבטלים מאליהם בס"ד, ולא כל האנשים שווין בזה, יש שהיבלבולים נמשכים אצלו זמן קצר ויש כמה שנים ה' ישמרנו, אבל סוף סוף המה חולפים]אם שומר תורה כדין ועוסק בתורה כפי יכולתו]. וכבר ביארתי כמה דברים בענינים אלו בספרי חיי עולם ובהקדמה כתבתי את דברי הרמב"ם שאסור להתווכח עם המעונין בזה כי באמת מחשבות כאלו של ספיקות באמונה הוא עוון נורא ר"ל, ואע"פ שאחר שכבר נפל לזה הוא כמעט בגדר אנוס אבל הלא האדם גורם לזה בגאוותו שיהא נופל לאותו אנוס ר"ל ואכתוב אילו תיקונים אשר מועיל הרבה הן לכפר על העבר הן לתקן את ההווה.

הראשון: לשמור שבת מאוד בכל דקדוקו ואם אפשר לו שלא לדבר שום דברים בטלים בשבת קודש. והוא ענין קדוש ונורא ואמרו חז"ל שהשומר שבת כהלכתו אפי' עובד עבודה זרה כדור אנוש מוחלין לו.

השני: לענות אמן ואמן יהא שמיא רבא בכוונה ובקול ולשמור שלא יגרע עניית אמן בכל מקום שהוא צריך לענות ודיני עניית אמן. ואמרו חז"ל שאפי' יש בו שמץ עבודה זרה מוחלין לו לזה שענה אמן בכל כוחו, ע"י שבת דף קי"ט.

השלישי: לומר פרשת התמיד בכל יום לפני תפלת שחרית ולפני מנחה, כי אמרו חז"ל שהעולה מכפרת על הרהורי הלב ועכשיו שאין בית המקדש קיים כתיב ונשלמה פרים שפתינו ונחשב כמקריב.

עוד ראיתי מובא בספרים הקדושים: שקריאת שירת האזינו בכל יום מגרשת מאד הרהורי כפירה [אך כמובן לא תיכף ומיד, רק במשך הזמן ולפני הרבה שנים התאונן אחד אצלי על הרהורי כפירה ר"ל ואמרתי לו המובא בספרים הקדושים מקריאת שירת האזינו וכן עשה איזו שנים רצופים ואח"כ הודיע לי כי ניצול לגמרי מהמחשבות, והשי"ת יעזרנו על דבר כבוד שמו.

דיני תפלה שרבים מזלזלים בהן

הגאון רבי חיים קנייבסקי זצוק"ל

קצת דיני תפלה שרבים מזלזלים בהן, אם מפאת אי ידיעה אם מפאת קלות ראש.

א. אפי' מי שחלש בטבעו חייב לבא לביהכ"נ בתחילת התפלה ולהתפלל עם הצבור כסדר (מ"ב סי' א' סק"ט וסי' נ"ב סק"א).

ב. המתאחר לבא נקרא פושע ועצל (ברכות מ"ג ב'), ובודאי בשם זה יקראוהו לעתיד לבוא אם רגיל בכך כמו שאמרו (בתנחומא ריש ויקהל) שלעתיד לבוא יקראוהו לאדם על שם מעשיו, ואין לשער גודל הבושה בזה כמו שכתוב "שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד" וכנ"ל.

ג. מי שיכול לבוא לתפלה בזמנה ובשאת נפש מאחר לתפלה כדי שלא יצטרך להמתין איזה רגעים, וכן מי שיוצא באמצע התפלה או לפני גמרה משום שאין לו סבלנות להמתין כמה דקות, אין לך מבזה עבודתו של הקב"ה יותר מזה וכאלו אינו מאמין ששכינה נמצאת בביהכ"נ בשעת התפלה ואיך תקבל תפלתו. וראוי הוא כבוד שמים להמתין איזה דקות קודם התפלה, ויש בזה גם חילול ה' ר"ל שאומרים כך מתנהגים בני תורה ואין בזה שום תירוץ אפי'

תפילה לדוד), ואפילו יתנה תנאי זה, עדיין ראוי לכוון בשעת אמירת השמות.

תודה לר' זעליג קוסובסקי שליט"א

הבנת עומק הבריאה

הגאון רבי אברהם ישעיהו קרליץ זצוק"ל

אחרי שנברא האדם באברים המתוקנים בתכלית התיקון, ובחושיו המסוגלים תכלית הסגולה, ובנשמה משכלת בת השמים, ובהבטחת דורות עולם בחכמת הזיווג, עוד לא הוכן לו חיים קיימים על פני חלד, מפני טבע הפגעים חולאים רעים ונאמנים, המתרחשים בעולם, ומתחדשים לבקרים. גם זה לא נכחד מחכם חרשים, ממציא כל הנמצאים, וישם לב למצוא מזור ותרופה, לכל פגע ולכל נגע, לרפא את האדם רפואה נאמנה ולהשיבו על כנו בארצות החיים. והנה סגולת הרפואה הוטבעה בגוף האדם, כי פגע הפוצע בגופו בכל מקום שהוא ונחתך בשרו ודמו שותת, מיד כל אבריו עורקיו וגידי שולחים עזרה ומקפייאים את פני הפצע ומעכבים את הדם מלזנק, ומעוררים את שרירים הנחתכים להעלות ארוכה ולדבק אבר אל אבר ולקרום קרום חדש.

ויש בגוף האדם צבא בעלי חיים נוחים לסגולת בשרו ודמו, והם עומדים הכן בהתמדה גמורה, לגרש, להרוג ולאבד את המיקרובים המסכנים את חיי האדם, ואכן במקרים רציניים לא תספיק יד הסגולה של הגוף עצמו לנצח במלחמתה עם האויב האכזרי, והיא זקוקה לעזרה מן החוץ, וכבר ברא הבורא את אוצרו הטוב של עשבים וירקות ופרי אדמה ופרי עץ ומימות סגולות ומוצקים רבים בכדור הארץ אשר ניתן בהם סגולות מרפא למיניהן, ובלב חכם נתן חכמה לחקור אחר סגולותיהן, ולדעת חכמת הרפואה ואופן שימושן כל מין לתעודתו, וככל אשר הורגלנו במרפא הרופאים לכל תחלואי הגוף למיניהן.

וכשם ששכלו של האציל נכון, ודעתו דעת אמת, כן הדמיון שלו מכריע תמיד את כף האמת, ואמיתת מציאותו ית' מתקבלת על לבו, ללא היסוס, וללא פקפוק, כי לבו רואה תמיד ברקי נוגה למעלה מגדרי עולם, ובהכרת בוראו ית' ימצא פתרון החידה של העולם כולו אשר הדריכה מנוחתו ללא הפוגות.

נקודות של בטחון

הגאון רבי אהרן יהודה לייב שטיינמן זצוק"ל

**** שאלו בדבר קניית כרטיס הגרלה- מה שקוראים "מפעל הפיס", ועיקר השאלה היתה - שהשואלים טענו שדרך זו היא מעין השתדלות - שאם הקב"ה רוצה להשפיע עליהם שפע ממוני, ההשתדלות זו תאפשר לשפע זה להגיע. ואמר: סיכויי ההגרלה מאד רחוקים ואין בזה השתדלות, ואם הקב"ה רוצה להשפיע, וכי חסרות לו דרכים שצריך לתת את השפע דווקא דרך כרטיס ההגרלה זה!

**** סיפר שהסטיפלער זצוק"ל היה חייל בצבא, ירה ברובה ופגע במטרה, התפעלו המפקדים ואמרו: " - קנייבסקי חייל טוב!!". ומה היה "הסוד" שגרם לכך שהצליח לפגוע במטרה?? אמר מרן - היו לסטיפלער נסיונות לעניין שבת, ובכח היראת שמים הגדולה שהיתה לו, עמד בהם, וזה גרם שפגע במטרה.

רואין אנשים מזלזלים בזה [או שמדברים במקום שאסור לדבר], ואפי' אנשים חשובים, דממה נפשך אם יש להם טעם בזה (ומסתמא צריך לדונם לכף זכות שיש להם טעם) אין הטעם שייך אצל אחרים, ואם אין להם טעם בודאי גם הם יענשו על זה ולא עוד אלא שאתה גורם להם שיענשו גם עבורך שהכשילו אחרים, והעיקר שבכל דבר צריך לראות מה כתוב בתורה ובשו"ע, וזהו רצון ה' והמזלזל בזה הוא בכלל אפיקורוס ח"ו ולעוה"ב לא יקבלו כלל תירוץ זה שראו אחרים מזלזלים בזה.

ד. המאחר ברצון לתפילה וכן היוצא באמצע, לעתיד לבוא יגרשוהו מבית המקדש באמצע התפילה ובסופה כמו שכתב בס' חסידים ס' תש"ה ובירו' (ברכות רפ"ה) כל שאין נכנס לבית הכנסת בעוה"ז אין נכנס בעולם הבא.

ה. גדולה תפילה יותר מן הקרבנות ויותר ממעשים טובים (ברכות ל"ב ב'), וי"א אף יותר מתלמוד תורה (מגולה ב"ז א'), ואין לך דבר גדול מן התפילה (תנחומא מקץ ס' ט'). וכתב החזו"א באגרת, התפילה אם אמנם היא מצוה מעשית אצלנו כו', אמנם היא מצוה עיונית וכל שלא יצא חובתו מצד הלב לא עשה גם במעשה מאומה, שאין תפילה אלא עבודה בלב של אדם כמו שאמרו (תענית ב' א') ולעבדו בכל לבבכם איזו היא עבודה כו', וכ"ש הבא בתחילה בכוונה באופן שלא יוכל להתפלל רק במהירות עצומה שאי אפשר לכוון כלל.

ו. אין שום היתר לדלג פסוקי דזמרה רק משום תפלה בצבור ובאקראי, וגם ע"ז רבים מפקפקים וכתבו שמהפך ע"י זה כל צינורות התפילה (ע"י מ"ב ס' נ"ב סק"א).

כוונת השם

הגאון רבי יוסף שלום אלישיב זצוק"ל

א) יש מעלה שיכוון באמירת שם יקוק שהוא אדון הכל ושהוא היה הווה ויהיה, אך אין חיוב לכוון כך אלא בפסוק ראשון של קריאת שמע ובברכה הראשונה של שמונה עשרה.

ב) כוונת השמות: מספיק אם מכוון כל הכוונות בפסוק הראשון של קריאת שמע ובברכה הראשונה של שמונה עשרה והעיקר הוא בפסוק הראשון של קריאת שמע ובברכה הראשונה של שמונה עשרה, אבל יש מעלה גם בשאר שמות.

ג) אע"פ שבפסוק הראשון של קריאת שמע ראוי לכתחילה לכוון באמירת שם יקוק שהוא אדון הכל ושהוא היה, הווה, ויהיה, אם לא כיוון, אך ידע שאומר השם, יצא, ואין עניין לקרוא קריאת שמע פעם נוספת.

ד) אין ענין שהקורא קריאת שמע ולא כיוון בשם י-ק-ו-ק שהוא היה הווה ויהיה, יקרא אותה פעם נוספת.

ה) אם ידע שאומר שם ה' ולא התכוון את הכוונה בשם י-ק-ו-ק, שהוא אדון הכל ושהוא היה, הווה, ויהיה בפסוק הראשון של קריאת שמע ובברכה הראשונה של שמונה עשרה, יצא, כי שאר הכוונות הן רק לכתחילה, אבל אינן לעיכובא.

ו) המכוון בפסוק ראשון של קריאת שמע רק שד' הוא אדון הכל, בדיעבד יוצא.

ז) בפסוק "שמע ישראל" שבקדושה ובהוצאת ספר תורה, לא צריך להקפיד לכוון כל הכוונות האמורות לעיל.

ח) אין צורך להתנות את התנאי של כוונת שמות השם המובא באשל אברהם מבוטשאטש (סידור

השבת שיש לילד צהבת ובינתיים לא ניתן לעשות ברית וביקשתי שרבינו יברך שהברית תהיה בזמנה. ביום הברית עצמה נסענו ל"מעייני הישועה" ושם אישרו לערוך את הברית. לאחר הברית נכנסתי עם הרך הנולד לרבינו. מרן זיע"א מיד קרא ואמר: "מה עם הצהבת? מתי הברית?". סיפרתי שהברית התקיימה כעת ואבי מו"ר שליט"א היה הסנדק.

הגיב רבנו בבת שחוק: "טוב מאד. הרי כיבוד אב דאורייתא. אבל אל תדאג, שנה הבאה יולד לך בן ואני אהיה הסנדק". ואכן, ביום הולדתו הראשון של בני הבכור, נערכה שמחת הברית בנו"ש בחיפה ורבינו הכ"מ היה הסנדק. לאחר הברית פנה אלי מרן זצוק"ל ואמר: "רוצה עוד בן?". עניתי: "עכשיו בת". ומרן זיע"א אמר: "אז תהיה לך כעת בת".

וכך הווה, כמובן. וכך גם היה בשאר הילדים, כשמרן זצוק"ל מברך בדיוק נמרץ, וכך קם והיה. לא ניתן להעביר כעת על הכתב אלפי מכתבים ופנקסי הנהגות רבים שהועלו על הכתב במהלך השנים, כשהלב שותת דם ואנו אנו באים. ועוד חזון למועד. העולם חשך בעדנו. בצילו של רבינו ישבנו והתבשמו עשרות בשנים. מי יתן לנו תמורתו של ענק הענקים, גאון הגאונים, שכל חייו היתה מקשה אחת שכל כולה תורה ורצון השי"ת. בלתי לד' לבדו. שקידה והתמדה בלתי פוסקת, שלטון ללא מצרים בכל מכמני תורה, ענוה ויראה, קדושה וטהרה, מידות טובות ועצומות בין אדם לחברו ודביקות בו יתברך, בפשטות ובחינניות מלבבת, בסבר פנים יפות ובהארת פנים תמידית.

ר' חיים...
הגאון רבי ברוך מרדכי אזרחי שליט"א

איזה אסון, אנחנו הרי לא יודעים כמה חיינו על חשבוננו, הוא הרי קיים את כל העולם ממש, ודאי את כולנו.

איי ר' חיים ר' חיים... רבותי, מי יכול להספיד את ר' חיים? להספיד את ר' חיים, כמה דברים אפשר, כמה דברים אפשר לתאר, כמה דברים אפשר להסביר מכל הנהגות שלו פה ושם, אנחנו מרגישים עצמנו קטנים ליד דמות הענק הזו.

"ר' חיים נלקח בחטף", נעלמתם מאיתנו ר' חיים, חטפו אותך מאיתנו ר' חיים, ללא שום התראה, ללא שום הודעה, אי אפשר היה אפילו להתפלל בשבילך ר' חיים, מי יודע אולי זאת הסיבה.

בעיניים שלי, כל הפסוק ש'אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא', אצלך זה לא נקרא בסימן קריאה, אצלך אני אומר את זה כפשוטו, יש צדיק בארץ אחד, יש אולי יותר, אשר יעשה טוב ולא יחטא".

"אבל זה רק בעיניי ואני לא מוסמך בכלל לדעת את הדברים האלה, ולא יכול ולא מסוגל לדעת אותם", "ר' חיים עם עבירה? זה לא מתחבר, אפילו לא לשון משותפת... ר' חיים זה עם מצוות, ר' חיים זה אמונה, ר' חיים זה ביטחון, ר' חיים זה תפילה, ר' חיים זה ברכה".

**** אמונה בלי בטחון - היא לא אמונה למעשה, אלא אמונה "ערטילאית". היות ומשמעות הדבר בזה שלא בוטח, כאומר - מה זה קשור אליי? והמציאות היא שגם המאמין הגדול, כל זמן שאין לו בטחון, נשאר האמונה רק בתור ידיעה לחוד, אבל אין לה שייכות "אליו", ורק ע"י הבטחון הוא "מחובר" בפועל אל האמונה. ונמצא שהבטחון הוא קיום האמונה למעשה.

**** אם אדם בצרה או צריך ישועה וכדומה, אחד מהדברים שיכולים לעזור ביותר - זה הבטחון השלם בהשי"ת!! והמקור לכך מהפסוק - "והבוטח בה' חסד יטובבנו" נתהילים פרק ל"ב], דהיינו החזק בבטחונו, מי שבטחונו מאה אחוז בהשי"ת, חסד יטובבנו - להצילו.

והדגיש שכמובן מדובר באדם סר מרע, ששומר עצמו מעבירות וכדו'. ומהו אותו בטחון? שאם יתאמת אצלו שהכל ביד ה'. ובטחון זה, הוא דרגה גבוהה מאד, [כתב הקהילות יעקב וז"ל - תמהני אם מצוי בדורנו מי שיש לו בטחון באמת, זולת יחידי סגולה מועטין" קריינא דאגרתא הוצאה חדשה אות ק"ד] ולהגיע לכך זו עבודה קשה, עבודה לכל החיים. ואחת הדרכים שידע האדם לעצמו אם אכן הוא בוטח - מיעוט ההשתדלות בדברים רחוקים. אולם בפועל האנשים עושים הרבה השתדלויות, ואפילו בדברים רחוקים וזה מעיד על חוסר בטחון. והאדם הרוצה להשתדל לבטוח, עליו לבדוק במעשה בטחון שעושה, אם אכן נובע מבטחון, או עצלותו שלא לעשות עשייה, היא הגוררת אותו "לבטוח". והבדל "דק" הוא, ורק בורא עולם יודע אם אכן מבטחון היתה [חוסר] עשייתו.

**** שאלו: האם ראוי שינסה האדם להתרגל למעשי בטחון, וזאת למרות שמידת הבטחון דרגה גבוהה מאוד, וגם קיים החשש שהנהגה הזאת נובעת מעצלות, או שאר דברים שהאדם מטעה את עצמו בהם, ולא מבטחון, האם יכול "להסתכן" לנסות ולהתלמד לבטוח?

ואמר: - יכול להיות - דהיינו, אם אכן עובד על עצמו, ובודק עד כמה שידו מגעת, שאכן בטחונו אמיתי - אפשר לעיתים "להתנהג כבוטח".

צדיק מושל ביראת אלוים
הרב שמואל ברוך גנוט שליט"א

"צדיק מושל ביראת א-לוקים", וכדברי השיטה מקובצת (ב"ק נ, א): "שכן דרכו של הקדוש ברוך הוא שמסכים לסברת הצדיקים שבדור". לא יאומן כיצד כל ברכה שבירך ועצה שהשיא התקיימה, וכפי שביאר רבינו הכ"מ בזה בספרו "אורחות יושר" ערך "רוח הקודש", עי"ש.

רבנו זיע"א השתתף בחתונתי ובירכני שיוולד לי בן תוך שנה. בתוך השנה נולד בני הראשון. שיגרתו מברק לרבינו זצוק"ל (אז היו עוד מברקים) וסיפרתי לו שנולד לי בן. למחרת התקשר אלי נאמן ביתו הרה"ג רבי ישעיהו אפשטיין שליט"א ואמר שמרן יכול לבוא לסנדקאות בברית, למרות שהיא בחיפה.

כותב רבנו אלעזר רוקח זצוק"ל בעל הרוקח: "אין זכות כמזכה הרבים" אפילו אדם פשוט ביותר, כיוון שהוא מזכה הרבים, מעלתו עצומה בשמיים ואין מצווה אדירה יותר מזו.

עקב עליית מחיר הנייר בעולם, מחיר העלון לשבת הינו: 220 ₪ בלבד

לתרומות: בנק דיסקונט, סניף 56, חשבון 61135 | מייל לפרטים: shuly3910@gmail.com
--נא לשלוח אסמכתא למייל הנ"ל--